

The Development of the Quality of Life of the Elderly to
Support the Aging Society According to the Government's Policy
in the Area of Pak Nam Pran Subdistrict Administration
Organization Pranburi District PrachuapKhiri Khan Province

Pronnapa Somsakun

Nittaya Sintao

Master of Public Administration Program, Stamford International University

Corresponding Author: somsakun_1995@outlook.co.th

Received: March 11, 2021 Revised: April 17, 2021 Accepted: April 22, 2021

Abstract

This research aims to study: 1) the level of the development on the quality of life of the elderly in order to support the aging society according to the government policy, in the area of Pak Nam Pran Subdistrict Administrative Organization, Pranburi District, PrachuapKhiri Khan Province; 2) the factors effecting the development on the quality of life of the elderly and 3) the cause-effect relationship between the factors effecting on the development of the quality of life of the elderly and the development on the quality of life of the elderly. The sample were 146 elderly people living in Pak Nam Pran Subdistrict Administrative Organization area. The data were analyzed using descriptive and inferential statistics which were percentage, mean, standard deviation, Chi-square test and Multiple Regression Analysis.

The results suggested that: 1) the development on the elderly people's quality of life, in overall, was at high level in each aspect. The highest was at environmental, following by psychological, social relationships and physical aspects, respectively; 2) the factors effecting the improvement on the elderly people's quality of life, in overall and in each aspect, was practiced at high level. The highest was medical and public health services, following by providing advices and counseling to solve family problems, allowance for the elderly, social activities and the providing the convenience and safety in buildings, places, vehicles, and other public services, respectively and 3) the factors effecting on the improvement on the quality of life of the elderly such as the medical and public health services, the advices and counseling service to solve family problems

and the allowance for the elderly, had the cause-effect relationship to the development of the quality of life of the elderly with the statistical significance at .001.

Keywords: Development Quality of Life, Elderly Society, Government Policy

การพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุตามนโยบาย ของรัฐบาลในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

พรนภา สมสกุล

นิตยา สิ้นเธาว์

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมป์ฟอร์ด

Corresponding Author: somsakun_1995@outlook.co.th

ได้รับบทความ: 11 มีนาคม 2564 ปรับปรุงแก้ไข: 17 เมษายน 2564 ตอรับตีพิมพ์: 22 เมษายน 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุตามนโยบายของรัฐบาลในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 2) ศึกษาปัจจัยในการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุตามนโยบายของรัฐบาลในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ 3) ศึกษาปัจจัยในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุมีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุตามนโยบายของรัฐบาลในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้สูงอายุในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ จำนวน 146 คน วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ค่าสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมาน โดยใช้สถิติค่าไคสแควร์ และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการศึกษาพบว่า 1) การพัฒนาคุณภาพชีวิตคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุตามนโยบายของรัฐบาลในพื้นที่ตำบลปากน้ำปราณ ในภาพรวมและรายด้านมีการพัฒนาคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับ ดังนี้ ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านจิตใจ ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม และด้านร่างกาย 2) ปัจจัยการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ เพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุตามนโยบายของรัฐบาลในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ ในภาพรวมและรายด้านมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับดังนี้ การบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข การให้คำแนะนำปรึกษาหรือดำเนินการอื่นเพื่อแก้ปัญหาครอบครัว การสงเคราะห์เบี้ยยังชีพ การจัดกิจกรรมทางสังคม และการอำนวยความสะดวกและปลอดภัยในอาคารสถานที่ยานพาหนะและบริการสาธารณะอื่นๆ และ 3) ปัจจัยในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ ด้านการบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข ด้านการให้คำแนะนำปรึกษาหรือดำเนินการอื่นๆ เพื่อแก้ปัญหาครอบครัวและด้านการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพ มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุตามนโยบายของรัฐบาลในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001

คำสำคัญ: การพัฒนาคุณภาพชีวิต, สังคมผู้สูงอายุ, นโยบายของรัฐบาล

บทนำ

สถานการณ์การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุเป็นประเด็นที่น่าสนใจในสังคมโลกปัจจุบัน อันเนื่องด้วยการพัฒนาที่ก้าวไกลทางด้านวิทยาศาสตร์และการแพทย์ ทำให้มนุษย์ในยุคปัจจุบันนี้มีอายุยืนยาวกว่าในอดีตหรือการขยายตัวทางเศรษฐกิจทำให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น มีความเป็นอยู่ที่ดี มีโภชนาการทางอาหารที่ถูกหลักอนามัย ประชากรมีมาตรฐานชีวิตที่ดี มีการศึกษา มีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและการแพทย์ ซึ่งจะส่งผลทำให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดีขึ้น อัตราการตายลดลง ประชากรมีอายุยืนยาวจนทำให้โลกเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ส่งผลต่อโครงสร้างประชากรทั่วโลกที่มีการเพิ่มขึ้นของประชากรผู้สูงอายุอย่างรวดเร็ว (ธมนวรรณ อยู่ดี, 2560, หน้า 14)

สังคมไทยในปัจจุบัน บุตรหลานมีเจตคติต่อผู้สูงอายุเปลี่ยนไป ผู้สูงอายุมีคุณค่าลดลง เพราะไม่ต้องพึ่งพาการถ่ายทอดความรู้ อาชีพและประสบการณ์เหมือนในอดีต ผู้สูงอายุมีประโยชน์เพียงเป็นคนเฝ้าบ้าน ช่วยดูแลลูกหลาน การเคารพนับถือและการกตัญญูรู้คุณมีน้อยลง มโนทัศน์ของคนส่วนใหญ่ในสังคมเปลี่ยนแปลง ยึดถือด้านวัตถุนิยมคือเศรษฐกิจเป็นสิ่งสำคัญ วัตถุนิยมของคนโดยอาศัยความสามารถในการทำงานหาเงิน ดังนั้นผู้สูงอายุจึงถูกมองว่าขาดคุณค่า ขาดความสามารถ ทำให้ผู้สูงอายุแยกตัวเองออกจากสังคม กลายเป็นสมาชิกกลุ่มน้อยและอาจมีบุคลิกภาพเปลี่ยนแปลงไปตามแบบอย่างของสมาชิกกลุ่มน้อย คือ มีอารมณ์อ่อนไหวง่าย น้อยใจ มีความรู้สึกไม่มั่นคงปลอดภัย คิดถึงแต่ตนเอง มีความวิตกกังวลสูง โกรธง่าย พึ่งพาอาศัยผู้อื่นมากขึ้น การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ อาจมากขึ้นเรื่อยๆ กับสภาวะเหตุการณ์ สิ่งแวดล้อม และภาวะวิกฤตซึ่งแต่ละคนกำลังเผชิญอยู่ ความสามารถในการเผชิญกับปัญหา ความรู้สึกมีคุณค่ามีศักดิ์ศรีของตนเอง ปรัชญาในการดำเนินชีวิต ความเชื่อ ความหวังและความรู้สึกมั่นคงปลอดภัยในสังคม ในรายที่มีแรงกดดันมากๆ และไม่สามารถปรับตัวได้ บุคลิกภาพจะเสื่อมมากขึ้น กลายเป็นภาระต่อสังคม ก่อให้เกิดปัญหาทางจิตอาจทำลายตัวเองและผู้อื่นได้ (วุฒิคุณ คำควร, 2558, หน้า 2)

ปัญหาสำคัญที่ผู้สูงอายุไทยประสบ คือ การเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย ซึ่งเป็นสิ่งที่มองเห็นได้ชัดที่สุดสำหรับผู้สูงวัย ได้แก่ ผมหงอก ผิวหนังเหี่ยวย่น เนื้อหนังขาดความเต่งตึง ประสาทสัมผัส เช่น ลิ้น หู ตา จมูก รับรู้เสื่อมลง กล้ามเนื้อต่างๆ มีพลังกำลังน้อยลง ด้านจิตใจและอารมณ์ ส่วนใหญ่แล้ว ความเสื่อมทางจิตใจและอารมณ์นั้นมาควบคู่กับความเสื่อมทางสภาพร่างกาย จึงทำให้ผู้สูงอายุนั้น รู้สึกว่าตนเองไร้คุณค่า ต้องพึ่งพาผู้อื่น ประกอบกับการสูญเสียอำนาจจากการเกษียณหรือออกจากงาน จึงทำให้คนชราที่มีความกังวล น้อยใจและมีความกระตือรือร้นจิตใจได้ง่าย ด้านสังคม เช่น การถูกลดบทบาทหน้าที่ลง การเกษียณจากงาน การขาดความสำคัญหรือการมีเวลาว่างมากขึ้น ความสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัวเกิดความห่างเหินกันจากภาระหน้าที่การงาน ทำให้ผู้สูงอายุมีความต้องการทางสังคมในด้านต่างๆ เช่น ความเป็นเพื่อน การมีบุคคลกลุ่มร่วมวัย การร่วมกิจกรรมทางสังคม ด้านเศรษฐกิจ ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจอันเนื่องมาจากงานบางประเภทไม่มีสวัสดิการรองรับ ทำให้ผู้สูงอายุมีรายได้ที่ลดลง และยังมีภาวะในความเสี่ยงในการเกิดโรคซึมเศร้าอีกด้วย (ธมนวรรณ อยู่ดี, 2560, หน้า 16)

จากปัญหาดังกล่าวจะเห็นได้ว่า การพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุ ตามนโยบายของรัฐบาลในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ควรมีการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุให้มีชีวิตอย่างมีความสุข อยู่ดีกินดีและสามารถช่วยเหลือตนเองได้ ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญที่จะศึกษาการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ

เพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุตามนโยบายของรัฐบาลในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อให้ผู้สูงอายุมีสุขภาวะที่ดี สมบูรณ์ทั้งกาย จิตใจ สังคม และปัญญา ทำให้ผู้สูงอายุสามารถปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมได้เป็นอย่างดี ตลอดจนส่งผลถึงคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ การดำรงชีวิตต่อไปได้อย่างมีความสุข

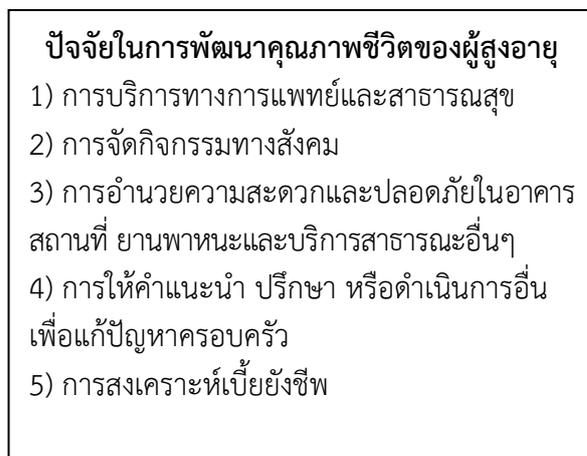
วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุตามนโยบายของรัฐบาลในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
2. เพื่อศึกษาปัจจัยในการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุตามนโยบายของรัฐบาลในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
3. เพื่อศึกษาปัจจัยในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุมีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุตามนโยบายของรัฐบาลในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

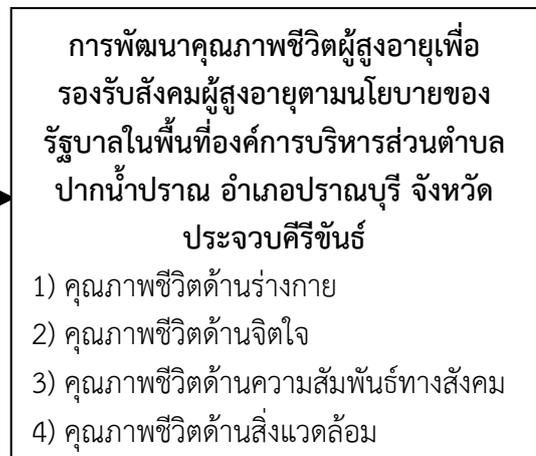
กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ ประกอบด้วย 1) การบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข 2) การจัดกิจกรรมทางสังคม 3) การอำนวยความสะดวกและปลอดภัยในอาคาร สถานที่ ยานพาหนะและบริการสาธารณะอื่นๆ 4) การให้คำแนะนำ ปรีกษา หรือดำเนินการอื่นเพื่อแก้ปัญหาครอบครัว และ 5) การส่งเสริมให้เลี้ยงชีพ มาจากพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. 2546 (2546, หน้า 2-9) และการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุตามนโยบายของรัฐบาลในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ ประกอบด้วย 1) คุณภาพชีวิตด้านร่างกาย 2) คุณภาพชีวิตด้านจิตใจ 3) คุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์ทางสังคม และ 4) คุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อม มาจากทฤษฎีของ WHOQOL Group (1996)

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จาก 5 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 บ้านท่าลาดกระดาน หมู่ที่ 2 บ้านปากน้ำปราณ หมู่ที่ 3 บ้านปรือน้อย หมู่ที่ 4 บ้านหนองบัว และ หมู่ที่ 5 หมู่บ้านสุขสวัสดิ์ รวมทั้งสิ้น 662 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรคำนวณของ Green (1991, pp. 499-510) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 146 คนได้มาจากการสุ่มตัวอย่างโดยไม่ใช้ความน่าจะเป็น (Nonprobability Sampling) เป็นการเลือกตัวอย่างโดยไม่คำนึงว่าตัวอย่างแต่ละหน่วยมีโอกาสถูกเลือกมากน้อยเท่าไร เพื่อความสะดวกในการสุ่มตัวอย่าง รวมถึงใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Random Sampling) เป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยคำนึงถึงสัดส่วนองค์ประกอบของประชากรและแบบบังเอิญ (Accidental Random Sampling) เป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างเพื่อให้ได้จำนวนตามที่ต้องการเหมาะสมกับวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดการวิจัย

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น แบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพสมรส อาชีพ รายได้ ต่อเดือน ที่มาของรายได้ และสถานที่ใช้บริการ ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบตรวจรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุ ตามนโยบายของรัฐบาลในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ ประกอบด้วย 1) การบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข 2) การจัดกิจกรรมทางสังคม 3) การอำนวยความสะดวกและปลอดภัยในอาคารสถานที่ ยานพาหนะและบริการสาธารณะอื่นๆ 4) การให้คำแนะนำ ปรีกษา หรือดำเนินการอื่นเพื่อแก้ปัญหาครอบครัว และ 5) การส่งเสริมเบี้ยยังชีพ ประกอบด้วยข้อคำถาม 25 ข้อ มีลักษณะเป็นข้อคำถามปลายปิด มีการประเมินค่าแบบลิเคิร์ต สเกล (Likert Scale) กำหนดคะแนนเป็น 5 ระดับ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุตามนโยบายของรัฐบาลในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ ประกอบด้วย 1) คุณภาพชีวิตด้านร่างกาย 2) คุณภาพชีวิตด้านจิตใจ 3) คุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์ทางสังคม 4) คุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อม จำนวน 20 ข้อ ซึ่งลักษณะเป็นข้อคำถามปลายปิด มีการประเมินค่าแบบลิเคิร์ต สเกล (Likert Scale) กำหนดคะแนนเป็น 5 ระดับ

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะ เป็นคำถามปลายเปิด (Open Ended Questionnaire) เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงข้อคิดเห็น

2.2 การสร้างและทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ

2.2.1 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษา ตรวจสอบพิจารณาความถูกต้องตรวจสอบความเที่ยงตรงทางด้านเชิงเนื้อหา ภาษาและสำนวน

2.2.2 นำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา ของแบบสอบถาม เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่น แล้วนำมาปรับปรุง โดยผู้วิจัยได้ให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา จำนวน 3 ท่าน ได้ค่า IOC ระหว่าง 0.50-0.95 ถือว่านำมาใช้ได้

2.2.3 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะเช่นเดียวกับประชากรและไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่กลุ่มผู้สูงอายุในพื้นที่ใกล้เคียงจำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น ได้ค่าความเชื่อมั่น = 0.839

2.2.4 นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบแล้วไปเก็บรวบรวมกับกลุ่มตัวอย่าง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ใช้วิธีการวิจัยแบบสำรวจโดยการแจกแบบสอบถาม (Questionnaire) ด้วยตนเอง กลุ่มตัวอย่างจำนวน 146 ชุด ขณะที่ให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยจำเป็นต้องอธิบาย อ่านแบบสอบถามและให้ผู้สูงอายุบางท่านใช้วิธีการพูดตอบคำถามแทนการเขียน เนื่องจากผู้สูงอายุบางท่านไม่สามารถอ่านและเขียนหนังสือเองได้ เป็นการอำนวยความสะดวก อีกทั้งยังเป็นการเก็บข้อมูลได้อย่างครบถ้วนตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ หลังจากนั้นผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม มาตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วน สมบูรณ์เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติ และวิเคราะห์ สังเคราะห์ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัย

3.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร ตำรา และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ในการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage) การแจกแจงความถี่ (Frequency) และวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุตามนโยบายของรัฐบาลในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สำหรับวิเคราะห์ข้อมูล

4.2 สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส อาชีพ รายได้ต่อเดือน ที่มาของรายได้ และ โรงพยาบาลหรือสถานพยาบาลของรัฐที่ใช้บริการเป็นประจำ กับการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุตามนโยบายของรัฐบาลในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ โดยใช้สถิติไคสแควร์ (Chi-square Test) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และใช้สำหรับวิเคราะห์ปัจจัยในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุตามนโยบายของรัฐบาลในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ โดยใช้สถิติวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ค่าสถิติที่ทดสอบความเป็นอิสระกันของความคลาดเคลื่อน คือค่าสถิติ Durbin-Watson

ผลการวิจัย

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 60-69 ปี สถานภาพสมรส อาชีพเกษตรกรกรรม มีรายได้ต่อเดือน 10,001-15,000 บาท รายได้มาจากการประกอบอาชีพ และใช้บริการที่ รพ.ประจำอำเภอ (รพ.อำเภอปราณบุรี) ผลการศึกษา ดังนี้

1. การพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุตามนโยบายของรัฐบาลในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมและรายด้าน

มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับ ดังนี้ ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านจิตใจ ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม และด้านร่างกาย

2. ปัจจัยการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุตามนโยบายของรัฐบาลในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ ในภาพรวมและรายด้านมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับดังนี้ การบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข การให้คำแนะนำปรึกษาหรือดำเนินการอื่นเพื่อแก้ปัญหาครอบครัว การสงเคราะห์เบี้ยยังชีพ การจัดกิจกรรมทางสังคม และการอำนวยความสะดวกและปลอดภัยในอาคารสถานที่ยานพาหนะและบริการสาธารณะอื่นๆ

3. ปัจจัยในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ ด้านการบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข ด้านการให้คำแนะนำ ปรึกษา หรือดำเนินการอื่นเพื่อแก้ปัญหาครอบครัว และด้านการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพ มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุตามนโยบายของรัฐบาลในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001

อภิปรายผล

1. การพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุตามนโยบายของรัฐบาลในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมมีการพัฒนาคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่า ผู้สูงอายุมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น เกิดความพึงพอใจ โดยอาจวัดคุณภาพชีวิตได้หลายแบบ เช่น ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม สอดคล้องกับแนวคิดขององค์การอนามัยโลก (WHOQOL Group, 1996, pp. 354-356) ได้นำเสนอเครื่องมือวัดคุณภาพชีวิตที่มีความเป็นสากล ซึ่งสามารถนำไปใช้ในประชากรที่มีสังคมและวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน สามารถจัดออกเป็นด้าน ได้แก่ 1) ด้านร่างกาย คือ การรับรู้สภาพทางด้านร่างกายของแต่ละบุคคล ซึ่งมีผลต่อการใช้ชีวิตประจำวัน เช่น การรับรู้ถึงความสมบูรณ์ของร่างกาย การรับรู้ถึงการเจ็บป่วยในร่างกาย การรับรู้ถึงความสามารถที่จะจัดการกับความเจ็บป่วยทางด้านร่างกาย 2) ด้านจิตใจ คือ การรับรู้สภาพทางจิตใจของตนเอง เช่น การรับรู้ความรู้สึกทางบวกที่บุคคลมีต่อตนเอง การรับรู้สภาพลักษณะของตนเอง การรับรู้ถึงความรู้สึกภาคภูมิใจในตนเอง ความมั่นใจในตนเอง รู้ถึงความคิด ความจำ สมาธิ และการตัดสินใจ 3) ด้านความสัมพันธ์ทางสังคมเป็นการรับรู้เรื่องความสัมพันธ์ของตนเองกับบุคคลอื่นๆ เป็นการรับรู้ว่าคุณได้เป็นผู้ให้ความช่วยเหลือบุคคลอื่นในสังคม และ 4) ด้านสิ่งแวดล้อม เป็นการรับรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมที่สามารถมีผลต่อการดำเนินชีวิต อย่างเช่น การรับรู้ว่าคุณเองมีชีวิตอยู่อย่างอิสระไม่ถูกกักขัง รับรู้ว่าคุณเองมีความปลอดภัยมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สิน การรับรู้ว่าคุณเองได้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดี ปราศจากมลภาวะต่างๆ ที่เป็นพิษ การรับรู้ว่าคุณเองอยู่ในการคมนาคมที่สะดวกสบาย สอดคล้องกับงานวิจัยของ จุฑาลักษณ์ แสนโท, จารุกัญญา อุดานนท์ และกาญจนา ดำริสุข (2560) เรื่องแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ กรณีศึกษา: โรงเรียนผู้สูงอายุตำบลนาราชควาย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม กล่าวว่า ผู้สูงอายุมีความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับมากที่สุด 5 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านสัมพันธ์ภาพทางสังคม ด้านความมั่นคงในชีวิต และด้านสิ่งแวดล้อม และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปลื้มใจ ไพจิตร (2558) เรื่องคุณภาพชีวิตในการดำรงชีวิตของผู้สูงอายุในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ระบุว่าระดับคุณภาพในการดำรงชีวิตของผู้สูงอายุ

ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับคุณภาพดี โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านความสัมพันธ์ภาพทางสังคม ด้านจิตใจ ด้านร่างกาย และด้านสิ่งแวดล้อม

2. ปัจจัยในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ พบว่า ในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้แสดงให้เห็นว่า กิจกรรมต่างๆ ที่จัดตั้งขึ้นโดยหน่วยงานทั้งของรัฐบาลและเอกชน ทำให้ผู้สูงอายุมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น เกิดความพึงพอใจ ทั้งทางด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและด้านสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย 1) การบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข 2) การจัดกิจกรรมทางสังคม 3) การอำนวยความสะดวกและปลอดภัยในอาคาร สถานที่ ยานพาหนะและบริการสาธารณะอื่นๆ 4) การให้คำแนะนำ ปรีกษาหรือดำเนินการอื่นเพื่อแก้ปัญหาครอบครัว และ 5) การสงเคราะห์เบี้ยยังชีพ สอดคล้องกับแนวคิดของพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. 2546 (2546, หน้า 2-9) ซึ่งพระราชบัญญัติดังกล่าวกำหนดแนวนโยบายการดำเนินการเกี่ยวกับการคุ้มครอง การส่งเสริมและการสนับสนุนที่เกี่ยวข้องกับผู้สูงอายุเป็นสำคัญ โดยการกำหนดให้มีการสร้างระบบการดูแลผู้สูงอายุในชุมชน การส่งเสริมกองทุนผู้สูงอายุเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการดำเนินกิจกรรมของผู้สูงอายุในชุมชนมากขึ้น ซึ่งพระราชบัญญัตินี้เป็นกฎหมายที่เอื้อให้เกิดโครงสร้างองค์กรและระบบบริหารจัดการที่รองรับการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับผู้สูงอายุของประเทศเพื่อรองรับสิทธิสำหรับผู้สูงอายุเพิ่มมากขึ้น โดยมีสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องใน มาตรา 11 โดยสิทธิผู้สูงอายุตามพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. 2546 ได้เพิ่มเติมสิทธิได้รับการคุ้มครอง การส่งเสริม และการสนับสนุนในด้านต่างๆ ดังนี้ 1) การบริการทางการแพทย์และการสาธารณสุขที่จัดไว้ โดยให้ความสะดวกและรวดเร็วแก่ผู้สูงอายุเป็นกรณีพิเศษ 2) การศึกษา การศาสนา และข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิต 3) การประกอบอาชีพหรือฝึกอาชีพที่เหมาะสม 4) การพัฒนาตนเอง และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม การรวมกลุ่มในลักษณะเครือข่ายหรือชุมชน 5) การอำนวยความสะดวกและความปลอดภัยโดยตรงแก่ผู้สูงอายุในอาคาร สถานที่ ยานพาหนะหรือการบริการสาธารณะอื่นๆ 6) การช่วยเหลือด้านค่าโดยสารยานพาหนะตามความเหมาะสม 7) การยกเว้นค่าเข้าชมสถานที่ของรัฐ 8) การช่วยเหลือผู้สูงอายุซึ่งได้รับอันตรายจากการถูกทารุณกรรมหรือถูกแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบด้วยกฎหมายหรือถูกทอดทิ้ง 9) การให้คำแนะนำ ปรีกษา ดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องในทางคดีหรือในทางการแก้ไขปัญหาคอขวด 10) การจัดที่พักอาศัย อาหารและเครื่องนุ่งห่มให้ตามความจำเป็นอย่างทั่วถึง 11) การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพเป็นรายเดือนอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม 12) การสงเคราะห์ในการจัดการศพตามประเพณี สอดคล้องกับงานวิจัยของ จุฑามาศ ทรัพย์แสนดี (2562) เรื่องการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอหนองหญ้าปล้อง จังหวัดเพชรบุรี กล่าวว่า ปัจจัยในการจัดสวัสดิการของผู้สูงอายุ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอหนองหญ้าปล้อง จังหวัดเพชรบุรี พบว่า ในภาพรวมมีการจัดสวัสดิการอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีการจัดสวัสดิการอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับดังนี้ การสงเคราะห์เบี้ยยังชีพ การให้คำแนะนำ ปรีกษาหรือดำเนินการอื่นเพื่อแก้ปัญหาครอบครัว การบริการทางการแพทย์ และสาธารณสุข การอำนวยความสะดวกและปลอดภัยในอาคาร สถานที่ ยานพาหนะและบริการสาธารณะอื่นๆ และมีการจัดสวัสดิการอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ การพัฒนาตนเองและการจัดกิจกรรมทางสังคม และ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปลื้มใจ ไพจิตร (2558) เรื่องคุณภาพชีวิตในการดำรงชีวิตของผู้สูงอายุ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี กล่าวว่า ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจในการจัดสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีในภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ด้านที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก จำนวน 3 ด้าน ได้แก่การบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข การอำนวยความสะดวกและปลอดภัยในอาคารสถานที่ ยานพาหนะและบริการสาธารณะอื่นๆ และการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพ สำหรับด้านที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 7 ด้าน ได้แก่ การศึกษาและข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นต่อการดำเนินชีวิต การยกเว้นค่าเข้าชมสถานที่ของรัฐ การช่วยเหลือด้านค่าโดยสารยานพาหนะตามความเหมาะสม การให้คำแนะนำ ปรีกษา ดำเนินการอื่นเพื่อแก้ไขปัญหาครอบครัว การฝึกอาชีพที่เหมาะสม การจัดกิจกรรมทางสังคมและการให้คำแนะนำ ปรีกษา ดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องในทางคดี

3. ปัจจัยในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในภาพรวม ด้านการบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข ด้านการให้คำแนะนำ ปรีกษาหรือดำเนินการอื่นเพื่อแก้ปัญหาครอบครัวและด้านการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพมีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุตามนโยบายของรัฐบาลในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แสดงให้เห็นว่าการบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข การให้คำแนะนำ ปรีกษา หรือดำเนินการอื่นเพื่อแก้ปัญหาครอบครัวและการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพ เป็นปัจจัยที่ส่งผลให้ผู้สูงอายุในพื้นที่ตำบลปากน้ำปราณ มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น มีความผาสุก เกิดความพึงพอใจ ทั้งทางด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม และด้านสิ่งแวดล้อมสอดคล้องกับงานวิจัยของ จุฑามาศ ทรัพย์แสนดี (2562) เรื่องการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอหนองหญ้าปล้อง จังหวัดเพชรบุรี กล่าวว่า ปัจจัยในการจัดสวัสดิการของผู้สูงอายุ ได้แก่ ด้านการบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข และด้านการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพ มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอหนองหญ้าปล้อง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ปัจจัยในการจัดสวัสดิการของผู้สูงอายุและปัจจัยในการจัดสวัสดิการของผู้สูงอายุ ด้านการพัฒนาตนเองและการจัดกิจกรรมทางสังคม มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ เพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอหนองหญ้าปล้อง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปัจจัยในการจัดสวัสดิการของผู้สูงอายุ ด้านการอำนวยความสะดวกและปลอดภัยในอาคารสถานที่ ยานพาหนะและบริการสาธารณะอื่นๆ มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอหนองหญ้าปล้อง ด้านสิ่งแวดล้อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ด้านจิตใจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และปัจจัยในการจัดสวัสดิการของผู้สูงอายุ ด้านการให้คำแนะนำ ปรีกษา หรือดำเนินการอื่นๆ เพื่อแก้ปัญหาครอบครัวมีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอหนองหญ้าปล้อง ด้านสิทธิและเสรีภาพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการวิจัย

การพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุตามนโยบายของรัฐบาลในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้พบองค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย คือ ปัจจัยในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุมีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับการพัฒนา

คุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ เพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุตามนโยบายของรัฐบาลในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ ซึ่งการบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข การให้คำแนะนำ ปรีกษา หรือดำเนินการอื่น เพื่อแก้ปัญหาครอบครัวและการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพ เป็นปัจจัยที่ส่งผลให้ผู้สูงอายุในพื้นที่ตำบลปากน้ำปราณ มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น มีความผาสุก เกิดความพึงพอใจทั้งทางด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและด้านสิ่งแวดล้อม

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยได้ค้นพบประเด็นและปัญหาต่างๆ ที่น่าสนใจและนำมาสู่การวิเคราะห์เพื่อสร้างข้อเสนอแนะการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุตามนโยบายของรัฐบาลในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยในครั้งนี้มีข้อเสนอแนะให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบล รวมถึงหน่วยงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่างๆ นำไปใช้เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุรอบด้าน ทั้งด้านสุขภาพ ด้านจิตใจ ด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและด้านสิ่งแวดล้อมควรมีการส่งเสริมสนับสนุนให้หน่วยงานของภาครัฐที่มีหน้าที่ดูแลผู้สูงอายุในตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์นำปัจจัยในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ จัดกิจกรรมการออกกำลังกายให้ผู้สูงอายุและขึ้นทะเบียนผู้สูงอายุที่เป็นอาสาสมัครเพื่อถ่ายทอดความรู้สู่ชุมชน องค์การบริหารส่วนตำบลมีการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมสำหรับผู้สูงอายุที่มาใช้บริการสาธารณสุข องค์การบริหารส่วนตำบลควรมีการอำนวยความสะดวกในอาคารสำหรับผู้สูงอายุที่มาใช้บริการสาธารณสุข องค์การบริหารส่วนตำบลควรมีการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมสำหรับผู้สูงอายุที่มาใช้บริการสาธารณสุข ควรมีการจัดตั้งศูนย์ให้การช่วยเหลือด้านอาหารและเครื่องนุ่งห่มตามความจำเป็น มีเจ้าหน้าที่คอยให้คำแนะนำปรึกษาความรู้ทางด้านกฎหมายผู้สูงอายุ และมีเจ้าหน้าที่จัดหาความช่วยเหลือว่าความแก่ต่างคดีกรณีผู้สูงอายุมีปัญหาทางคดี และด้านการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพ องค์การบริหารส่วนตำบลควรมีกำหนดจ่ายเบี้ยยังชีพตรงตามกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลมีการจ่ายเบี้ยยังชีพให้ผู้สูงอายุครบถ้วนตามเกณฑ์ที่ได้รับ จัดให้มีเบี้ยยังชีพรายเดือนแบบขั้นบันไดสำหรับผู้สูงอายุอย่างโปร่งใส ให้ความสะดวกรวดเร็วทุกครั้งที่มาติดต่อรับเบี้ยยังชีพ และมีขั้นตอนในการติดต่อขอรับเบี้ยยังชีพที่ไม่ยุ่งยาก

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีลงพื้นที่สอบถามความต้องการของผู้สูงอายุ เพื่อให้ทราบความต้องการของผู้สูงอายุอย่างแท้จริง แล้วนำมาวิเคราะห์ร่วมกับการวิจัยเชิงปริมาณ
2. ควรมีการศึกษาถึงปัจจัยอื่นๆ ที่คาดว่าจะมีผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุตามนโยบายของรัฐบาลในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ เช่น ภาวะผู้นำท้องถิ่น งบประมาณ เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- จุฑามาศ ทรัพย์แสนดี. (2562, มกราคม-เมษายน). การพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอหนองหญ้าปล้อง จังหวัดเพชรบุรี. **วารสาร Lawarath Social E-Journal**, 2(1), 65-76.
- จุฑาลักษณ์ แสนโท, จารุกัญญา อุदानนท์ และกาญจนา ดำริสุข. (2560, พฤษภาคม-สิงหาคม). แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ กรณีศึกษา: โรงเรียนผู้สูงอายุตำบลนาราชควาย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม. **วารสารรัชต์ภาคย์**, 11(2), 333-347.
- ฉนวนวรรณ อยู่ดี. (2560). กระบวนการจัดการเรียนการสอนดนตรีไทยสำหรับผู้สูงอายุในประเทศไทย กรณีศึกษา ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ เทศบาลนครนนทบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปลื้มใจ ไพจิตร. (2558, กรกฎาคม-ธันวาคม). คุณภาพชีวิตในการดำรงชีวิตของผู้สูงอายุในจังหวัดสุราษฎร์ธานี. **วารสารวิทยาการจัดการ**, 2(2), 158-179.
- พระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. 2546. (2546, 22 ธันวาคม). **ราชกิจจานุเบกษา**. เล่ม 120 ตอนที่ 130 ก หน้า 2-9.
- ภัทรกร รุ่งจิรเดชากุล. (2559, มีนาคม-สิงหาคม). ความต้องการเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุในองค์การบริหารส่วนตำบลวัดยม อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. **วารสารวิทยาการจัดการปริทัศน์**, 18(1), 59-65.
- วุฒิกุล คำควร. (2558). บทบาทผู้นำชุมชน วัฒนธรรมชุมชนและการยอมรับการใช้วัดกรรมที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในเขตตำบลหนองไผ่ล้อม อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาลัษราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- Green, S., B. (1991). How Many Subjects Dose It Take to Do a Regression Analysis? **Multivariate Behavioral Research**, 26(3), 499-510.
- WHOQOL Group. (1996). What Quality of Life? World Health Organization Quality of Life Assessment. **World Health Forum**, 17(6), 354-356.